

Gival, La Pagode, Brodard đã trở thành một cái “trở c văn hóa không tên” phồng phọt mà rọt sâu đằm trong cái hồn của Sài Gòn.

Buổi sáng th sáu vừa qua (11-10-2012), tôi đi c một ông bạn đi n tho i đ n r ra Gival uống cà phê. Tôi rọt ng c nhiên vì tở h n 2 năm nay Gival n m trong th ng xá Eden đã b đ p phá tan tành đ ... làm mất cái gì đó, ch c cũng “vĩ đ i” nh tòa nhà Vincom chi m tr n khu v n hoa tr c m t. M i i n đi ngang qua đ ng Đ ng Kh i, tôi không th nào quên đó là đ ng T Do x a kia... c a chúng tôi. Nhìn toàn b khu t giác Eden ch còn là đ ng g ch v n v i nh ng hàng rào kiên c xung quanh c nh nhìn th y... cái gì i là “trở i c i t o”. Thì ra, sau h n 12 năm, cái “trở i c i t o” y v n còn ám nh tôi ngay c trong vô th c, đôi khi ngay c trong gi c m . Th nên m i khi đi qua khu Eden bì tàn phá đó, tôi b ng cúi đ u, ch ng mu n nhìn lâu và cũng ch ng mu n tìm hi u xem trong th i gian t i, nó s m c lên cái gì. Tôi c nghĩ Gival đã thu c h n v quá kh , nh nh ng ng i b n tôi ra lò hòa thiêu, không bao gi g p i.

Ông bạn th y tôi kh ng i, ông gi i thích:

– Nó m i Gival hôm qua (10-10-2012) ch cũ r i ông . Cũng đi m tâm, cà phê nh x a. Ra ng i xem cho bi t, nh i chút k ni m x a.

Nghe bùi tai, tôi đ ng ý ngay. Dù bi t r ng ra đó ng i s r t ng m ngủi nh b n, nh tình, nh th i trai tr , nh đ th ... trong cái không gian y.

Cái “tr c văn hóa không tên”

Nói đ n Gival là nh đ n La Pagode, Brodard... ch c ch n nh ng ng i đã t ng s ng, t ng ghé qua Sài Gòn ch a ai quên. Nh t là nh ng văn ngh sĩ, nhà báo, dân bi u, th ng ng i đ y làm n i trao đ i tin t c ngh nghi p. Còn m t s l n khách du l ch, sĩ quan, quân nhân, công t ch c làm vi c t i “th đ” mi n Nam và các b n tr Sài Gòn th p niên 60-75 cũng hay lui t i n i này. M t đ a đ i m trung tâm thành ph , r t thu n ti n cho m i vi c, t h n hò, mua s m vài th , đ i gi vào r p chi u phim, ho c ch đi “bát ph” mà h i đó chúng tôi g i là đi “hittuking”, t c là đi “hít t kính” ch không mua bán gì. H n th , th ng hi u bánh ng t Gival r t n i ti ng, thu hút nhi u khách sành ăn. M y bà đi ngang qua Lê L i - T Do ghé vào mua vài cái bánh mang v cho ch ng con là chuy n bình th ng.

Gival, La Pagode, Brodard đã tr thành m t cái “tr c văn hóa không tên” ph ng ph t mà r t sâu đ m trong cái h n c a Sài Gòn.

Sau năm 1975, Gival v n còn s ng cho đ n khi khu này b “gi i t a”, nh ng khách không còn “ch n l c” nh th i x a. Khách hàng đ m i lo i, ông Tây bà Đ m, ông Hàn Qu c bà Đài Loan, chân dài đ p, chân dài x u, ngh sĩ th p c m ra vô thng th và giá c cũng vào lo i trung bình, không “m m” cũng không “c t c”.

Givral ngày y... bây gi

Trong khi ông b n tôi tìm ch g i xe, tôi đ ng trên đ ng Lê L i nhìn qua khung kính vào nhà hàng Gival m i. Nó v n i cái góc Lê L i – Đ ng Kh i, m y cái c a kính l n v n cho khách có th nhìn ng m hai m t đ ng ph và t t nhiên khách đ ng ph cũng có th chiêm ng ng nh ng khách hàng “đ ng c p” ng i bên trong.

Đ i u đáng ti c nh t là cái c t to t ng đ ng vào góc đ p nh t che l p m t t m nhìn n i c a chính tr c kia, làm cho không gian có v nh ch t ch i h n, không th nhìn th ng ra nhà hát l n, khách s n Continental v i phong cách r t Tây và khách s n Caravelle cùng cái vòng xoay và nh ng con đ ng ch y vào gi a lòng thành ph .

“Văn hóa không tên” từ o nhen linh h n c a Sài Gòn x a

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Hai, 29 Tháng 10 Năm 2012 19:23

Chúng tôi b c vào nhà hàng v i m t v l l m. Nh ng chi c bàn gh m i toanh, nh ng b salon kê hai bên góc khá đ p. T t c đ u mang dáng v sang tr ng nh b t c m t nhà hàng cà phê, đ m tâm “có h ng” nào n nh ng thành ph l n.

Kho ng 9g sáng, khách đã chi m h t s bàn trong ti m. S còn l i ng i r i rác quanh chi c comptoir hình móng ng a. Nh ng ng i hoàn toàn xa l ng i riêng bi t, ch ng ai nhìn ai. Cái không khí y khi n tôi không th quên nh ng ngày x a. Tuy ng i khác bàn nh ng chúng tôi v n có th bi t xung quanh mình có nh ng ai.

Bàn bên kia là b n năm anh ký gi chuyên làm tin hành lang Qu c H i, bàn góc trái là m y ông dân bi u H Ngh Vi n th i Đ Nh C ng Hòa đang say s a bàn v nh ng “ý ki n” đã và đang chu n b lên đ i n đ n. Bàn gi a nhà là m y “dân ch i” quen m t, có l ng i đ i ng i đ p... Th nh tho ng m t cái g t đ u, m t cái v y tay, m t ánh m t thân thi n. S g n g i, quen thu c y chính là cái linh h n c a Gival tr c 1975. Bâ gi không tìm l i đ c n a.

Cái “tr c văn hóa” từ La Pagode, Givral đ n Brodard khác nhau th nào?

N m chung trên đ ng T Do x a, có ba quán café cùng n i ti ng nh nhau. B t đ u t nhà hàng La Pagode n góc Lê Thánh Tôn – T Do, qua vài nhà hàng đ n ti m sách Xuân Thu, đ n hành lang Eden, trong đó có r p Ciné Eden t h i... c u hoàng B o Đ i m i lên ng i. Đ n góc đ ng này là Givral n m đ i đ i n v i khách s n Continental, sát bên tr s H Ngh Vi n (nhà hát l n TP cũ), nhìn chéo sang ph i là khách s n Carvelle sinh sau đ mu n. Đi quá chút n a là nhà hàng Brodard.

Ba ti m cùng n m trên m t con đ ng r t g n nhau, ch cách kho ng trên d i 100m và g n nh có ki u kinh doanh gi ng nhau. Nh ng th t ra, n u đ ý k , khách hàng th ng chia làm 3 l i khác nhau. đ đây tôi ch k riêng v m t “sinh ho t văn hóa”.

Tr c h t ph i k đ n nhà hàng La Pagode, tôi cho là “c kính” nh t. Ngay t nh ng năm 1953,

“Văn hóa không tên” từ o nhen linh h n c a Sài Gòn x a

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Hai, 29 Tháng 10 Năm 2012 19:23

khi tôi m i bi t taxi là “cái gi ng gì” (b i i mi n B c h i đó ch a có taxi), tôi đã bi t La Pagode. H i đó Pagode còn bày hàng gh salon b c da ra ngoài hành lang, theo i ông Nguyễn Sa thì nó gi ng h t nhi u nhà hàng Paris. Ng i i đây thoáng dăng. Khách đ n th ng ch dùng m t ly cà phê, ng i t chi u đ n t i m t. Phía trong có m t bàn đánh “tin” dành cho khách gi i trí ch không có m c đích c b c ki m ti n. Ông Hoàng H i, anh ru t c a c chu n t ng L u Kim C ng, có th k là m t “nhà vô địch” v môn gi i trí này. Chúng tôi ch c n mua m t ch c cái jeton, nh đ ng xu, b vào khe là ch i tri n miên. C s p h t l i kêu ông ông Hoàng H i “c u giá”, bonus l i đ xu ng hàng đ ng jeton tha h ch i.

T đầu có “Radio Catinat”

Khách hàng c a La Pagode h u h t là nhà văn nhà th , nh c sĩ, ca sĩ. C vào bu i chi u, sau gi tan s là t t p l i đây. T t nhiên cũng ng i thành nhóm. Nh ng ngày đ u tôi th ng đi cùng Thanh Nam, Thái Th y, Hoàng Th và đ n đây th ng g p các anh Nguyễn Sa, Tr n Thanh Hi p, M c Thu, Cung Tr m T ng, Mai Th o, Ph m Đình Ch ng, T Quang Khôi, Viên Linh, Nguy n Đ t Th nh, Ph m Hu n, Anh Ng c, Nhã Ca, Tr n D T , Nguy n Đình Toàn... Quá nhi u, tôi không th nh h t. Th t s cái nhu c u chính là đ n đây g p nhau, đ ... nói d c, “bình lo n” vài cái tin văn ngh , th i s chính tr cho vui thôi. C ba nhà hàng này v i nh ng cái “loa ng m, loa không ai ki m ch ng” nên có th i ng i ta g i nh ng tin t c y là “radio catinat” (b i con đ ng T Do, th i Pháp đ c đ t tên là đ ng Catinat). Tuy nhiên cũng có nh ng ngu n tin “bí m t qu c gia” r t chính xác bên c nh nh ng ngu n tin ch ng bao gi là s th t. Nó c nh p nh ng nh th nên “radio Catinat” ch a ch c đã là “láo toét” nh nhi u ng i k t t i nó.

V y t m g i Pagode dành cho gi i vi t lách g p nhau, x stress.

Quy n l i h t ng gi a phóng viên và các ông “ngh ”

Còn Givral đông nh t và đáng k nh t vào m i bu i sáng. Phóng viên tr th ng t t p nhà hàng này vì nó ngay tr c tr s H Ngh Vi n, các ông dân bi u th ng ra ng i gi i lao t i đây và “th o lu n” đ th chuy n bên l . Và chuy n bên l bao gi cũng h p đ n h n chuy n trong ngh tr ng. Chuy n “bí m t qu c gia”, chuy n phe nhóm, “gia nô” và không “gia nô”, chuy n tình bà ngh ông ngh ..., c nghe m y ông này là có đ tin “gi t gân” trong ngày. Cánh phóng viên th ng b t m i r t ch t ch v i các ông bà dân bi u và ngh sĩ th ng h ngh vi n. Th t ra h có quy n l i “h t ng”, anh cho tôi tin, báo tôi y m tr l p tr ng c a anh. Trong s nh ng phóng viên VN còn có m t s phóng viên ng i M , Pháp t khách s n Continental tr c m t ghé sang. Ho c cũng có m t s phóng viên ng i Vi t làm cho các đài

truy n hình, truy n thanh n c ngoài sẵn tin t i đây.

Nhà th hàng đ u VN th ng h n hò Givral

Có m t nhà th hàng đ u VN th i đó là thi sĩ Đinh Hùng, bình th ng ông hay ng i La Pagode, nh ng khi “h u s” ông l i ng i Givral. Đáng ng i “thanh thoát” nh nh n r t th sinh. Lúc nào ông cũng ch i chu t, complet, cravate, đ u ch i m t g n gàng, tay luôn xách chi c c p da, ông còn gi nguyên v đ m dáng, l ch l m c a “công t Hà N i” nh ng năm 50. Ông th ng h n g p nh ng ng i ái m đ đây. Tôi đ ý th y h u h t là nh ng n đ c gi r t tr , đ p. Khi ông ng i cùng 3-4 cô, khi ông l i rù rì v i m t ng i đ p duy nh t. Đúng là ông có s đào hoa và dù đã ngo i ngũ tu n nh ng trái tim v n còn r t tr . Nh ng lúc nhìn ông “say” nh th , tôi có c m t ng nh ông cũng gi ng nh nh ng c u trai 20 ng i bên cô gái 18. Ông s ng th t v i rung c m c a mình. Có l vì v y th ông bao gi cũng mang cái óng m t, th n tho i r t đ c tr ng. Có th , Givral chính là n i b t ng n cho nh ng cánh th thăng hoa c a c m xúc này.

Hôm nay ng i Givral, hình bóng anh Đinh Hùng v n quanh qu n đầu đây. Nh l i, khi tôi vi t truy n dài “Đ i ch a trang đ i m”, tiêu đ này chính là đã m n trong câu th “đ i ch a trang đ i m mà xuân đã v” c a anh. Lúc g p nhau, anh Đinh Hùng nói v i tôi: “ , cái tít y có v ti u thuy t l m, c l y xài đi, đóng thu cho t m t cu n thôi”. M i đây mà đã h n n a th k r i anh Đinh Hùng i!

Brodard v i nh ng “dân ch i”

“Văn hóa không tên” từ o nê n lĩ h n c a Sài Gòn x a

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Hai, 29 Tháng 10 Năm 2012 19:23

